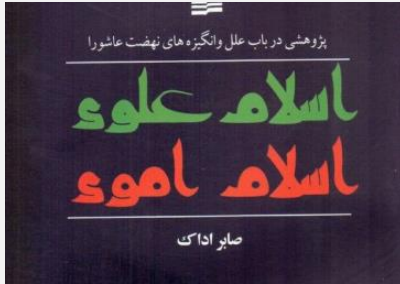

کتاب «اسلام علوی، اسلام اموی» منتشر شد

کتاب «اسلام علوی، اسلام اموی» به بررسی سرنوشت مسلمانان پس از شهادت امام علی(ع) و قرائت‌های مختلف از اسلام می‌پردازد که یکی برگرفته از سیره حسنه علوی و دیگری برتافته دولت نوظهور اموی بود.

کتاب «اسلام علوی، اسلام اموی» به بررسی سرنوشت مسلمانان پس از شهادت امام علی(ع) و قرائت‌های مختلف از اسلام می‌پردازد که یکی برگرفته از سیره حسنه علوی و دیگری برتافته دولت نوظهور اموی بود.

به گزارش خبرگزاری مهر، «اسلام علوی، اسلام اموی» پژوهشی در باب علل و انگیزه‌های نهضت عاشوراست که صابر اداک به نگارش درآورده و نشر کویر آن را به چاپ رسانده است.

در مقدمه این کتاب آمده است: «امر به معروف و نهی از منکر امام حسین (ع) بیش از آنکه ناظر بر مردم باشد، متوجه حکومت و عمال آن بود. زیرا به ظاهر، مردم نماز و روزه و حج و زکات را به جای می‌آوردند و مظاهر شریعت در همه جا نمایان بود، اما شریعتی نهی از اخلاق و معنویت و پهلو زده بر منش جاهلیت. جامعه ای که در آن، اطاعت خالق جایش را به اطاعت مخلوق داده و راه و رسم بندگی و عبودیت پروردگار، به تملق و چاپلوسی خلیفه ستمکار بدل شده بود. جامعه ای که مردمش نه در پی کسب رضایت خداوند قادر که به دنبال جلب محبت خلیفه قاهر بودند. دین و دنیایشان به حکومت گره خورده بود و اندیشه و تفکرشان هم از منابر و مساجد حکومتی و عالمان فاسد و وابسته اموی تغذیه می‌شد. اطاعت از حکومت را اطاعت از خدا می‌پنداشتند و هر گونه اعتراض و مخالفت با حاکمان را گناه می‌شمردند.

اینک جامعه ای مانده بود که ظاهر مسلمانی داشت و خوی جاهلی، سلام و صلوات بر محمد (ص) می‌فرستادند و لعن و دشنام بر علی (ع)! نیکان و صالحان در بند بودند و فاسقان و فرومایگان بر صدر، دانایان و دلسوزان خانه نشین بودند، جهال و چاپلوسان مسندنشین.»

در این کتاب در دو فصل ابتدا به تأسیس دولت اموی و عملکرد سیاسی و فرهنگی آن در دوران ۲۰ ساله حکومت معاویه و تحولات جامعه اسلامی در آن زمان پرداخته می‌شود؛ سپس علل و انگیزه‌های امام حسین (ع) در مخالفت با یزید و ایستادگی او در برابر اسلام اموی را که منجر به حادثه عاشورا شد، مورد بحث قرار می‌گیرد.

هدف از نگارش این کتاب، بررسی سرنوشت اسلام و مسلمانان و تحولات سیاسی و فرهنگی جامعه اسلامی، پس از شهادت امام علی (ع) و پایان دوران خلافت راشدین است. تحولاتی که با خلافت معاویه بن ابی سفیان و تأسیس دولت امویان در سال ۴۱ هجری آغاز و پس از بیست سال به حادثه خونین عاشورا منجر شد. در این دوران، شاهد ستیز پیدا و پنهان میان دو قرائت مختلف و بلکه متضاد از اسلام هستیم که یکی برگرفته از سیره حسنه علوی بود و دیگری برتافته دولت نوظهور اموی. آن یکی ریشه در سنت و سیره پیامبر (ص) و سلف صالح داشت و این دیگری بی ریشه بود و بیشتر به معجون می‌مانست از جاهلیت و قبیله‌گری اعراب و تفرعن و اشرافیت قریش، که اینک با ثروت و قدرت بادآورده خلافت در هم آمیخته و سلطنتی به ظاهر اسلامی بنا نهاده بود. اسلام علوی، اسلام حقیقت بود و اسلام اموی، اسلام هویت.

البته اختلاف این دو قرائت از اسلام، کمی پیش از این و در دوران خلافت حضرت علی (ع) آشکار شده بود که چکاچک شمشیرها و پشته‌ای از کشته‌ها در دشت صفین، حاصل آن بود. اما دست یابی امویان به رأس هرم قدرت و تصاحب جایگاه خلافت پس از صلح با امام حسن (ع)، اوضاع را به کلی دگرگون کرد و توازن سیاسی و نظامی را به نفع معاویه و خاندانش برهم زد. از این پس آنان با دستی گشاده تر، هم به لحاظ مادی و هم معنوی، مبارزه ای بی امان با اسلام حقیقی و هر آنچه یادگار پیامبر (ص) و یادآور سنت و سیره ایشان بود آغاز کردند و در این راه، سرکوب شدید مخالفان را در صدر سیاست‌های خود نشانده.

همه این بی رسمی‌ها در پوششی از دین و رعایت ظواهر شریعت انجام می‌گرفت و دستگاه فرهنگی معاویه، به پشتوانه برخی از مقدسین دین فروش و عالمان دنیادوست و به مدد کوله باری از احادیث جعلی، راه را برای او هموار می‌کرد و نیز استخدام سیاستمداران و زیرکان و مکاران روزگار، از دشواری‌های او می‌کاست.

به نظر نگارنده، حادثه خونین عاشورا و قتل نواده پیامبر (ص) و اسارت اهل بیتش بدست مسلمانان که در عین ناباوری و

به مدت کمی پس از مرگ معاویه رخ داد، بدون شک محصول سیاست‌ها و اقدامات فرهنگی و اجتماعی دوران اوست و از همین رو بدون بررسی و مطالعه دقیق این دوران، نمی‌توان به تحلیل صحیحی از نهضت عاشورا دست یافت.

کتاب «اسلام علوی، اسلام اموی»، (پژوهشی در باب علل و انگیزه‌های نهضت عاشورا)، تألیف صابر اداک به شمارگان ۱۰۰۰ نسخه در ۲۴۳ صفحه به قیمت ۳۵ هزارتومان از سوی انتشارات کویر منتشر و در اختیار علاقه‌مندان قرار گرفته است.